

Η γρήγορη του Δυλοσιωβη

Γιάννινα 1955

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΟΜΟΣ Δ'.

—1955—

Τεύχος 35

Μάρτιος 1955

—1 wohnung E. 289

Απόψε κάποιος ήρθαν
~~ΕΡΙΣΚΕΨΙΣ ΨΥΧΩΝ~~

Ώρες παράξενες νοτίζουν την ψυχή μου απόψε,
ώρες, πού όλο πιδ βαραίνουν
κι' αφήνουν ένα κρόο οίγος.
Μπρός σ' ένα φόντο απόκοσμο
τής φαντασίας
πλανιώνται σκοτεινές μορφές
κι' όδοιποροῦν σέ μονοπάτια άγνωρα,
σ' άλλοκοτο ταξίδι

Ή νύχτα πλέει στήν άγωνία,
άπλώθηκε ή νυσταγμένη θλίψη
του χειμώνα
και όξω ό βοριάς θρηνολογάει.
Μές τό σκοτάδι κάτι σάλεψε.
Άπό τους δρόμους φθάνουν
πονεμένοι άναστεναγμοί
κι' οι πόρτες μισανοίγουν.
Άπόψε κάποιος ήρθαν
Τριγύρω στροβιλίζουν
όπτασίες,
πού μās γεμίζουν δέος.
Κάποιοι μās μιλοῦν
κι άνάλαφρα διαβαίνουν.
σάν αύρα,
σάν άχνές σκιές
κάτι μās γνέφουν
και μέσ τή νύχτα άργοσκοροῦν
τά άυλα κορμιά τους.

Γ. Παππās

ΑΝΟΙΞΗ

Μοσχοβολοῦν ήδονικά τά γιασεμιά, μέ χάρη
τά κόκκινα τριαντάφυλλα στόν ήλιο παιγνιδίζουν.
Στής άνθισμένης κερασιάς τό νιόβγαλτο κλωνάρι
έρωτευμένα δυό πουλιά μικρή φωλίτσα χτίζουν.

Ριγοῦν τά φύλλα ντροπαλά στό φίλημα τής αύρας
κι είναι ή δροσιά δάκρυ δειλό σέ κάθ' ένα λουλούδι
κι είναι σάν όνειρο χαράς, πού τής καρδιάς τή λαύρα
τή μεγαλώνει τ' άηδονιοῦ τό μαγικό τραγοῦδι.

Άνοιξη πλάνα, πού ό παληός τής χειμωνιάς ό πόνος
γίνετ' άχνός και χάνεται στήν λουλουδένια δύση
ξεχνά ή ψυχή σιά μάτια σου, τί τής φυλά ό χρόνος,
μιά θεία στιγμή λησμόνησε τό μάτι νά δακρῶση.

Ρομυλία Νάσιου

Ο κυρτωμένος μήλας είναι
που ευόδη, ο ευωδός είναι
στην ψυχή σου
στην ψυχή σου

Η. Γαρφαλιού, Έσδα, τόμος Α', σελ. 35, Αθήναι, Αύγουστος 1955.

↓
Δημιουργία Μιχάλη Μελίνα